

**ABSOLVENTSKÁ PRÁCE
ZÁKLADNÍ ŠKOLA, ŠKOLNÍ 24, BYSTRÉ 569 92
9. ROČNÍK**

POŽÁRNÍ SPORT

Eliška Kubínová

ŠKOLNÍ ROK 2012/2013

Prohlašuji, že jsem absolventskou práci vypracovala samostatně a všechny použité zdroje jsem řádně uvedla.
Děkuji za pomoc při zpracování tématu svému garantovi Mgr. Janu Mužíkovi.

Ve Svojanově, dne 12. 5. 2013

Obsah

Úvod	4
1 <u>Historie požárního sportu v ČR</u>	5
2 <u>Soutěže a základní pravidla hry Plamen</u>	6
2.1 Požární útok.....	6
2.2 Štafeta 4x60 metrů	6
2.3 Štafeta CTIF	7
2.4 Požární útok CTIF.....	7
2.5 Štafeta požárních dvojic.....	10
2.6 Závod požárnické všestrannosti	10
3 <u>Vlastní tréninková jednotka</u>	11
3.1 Příprava na závod požárnické všestrannosti	11
3.2 Trénink.....	12
3.3 Vlastní závod	13
3.4 Vlastní zhodnocení	13
4 <u>Dotazníkové šetření</u>	15
4.1 Vytvoření dotazníku	15
4.2 Provedení dotazníkového šetření	16
4.3 Vyhodnocení dotazníků	16
5 <u>Závěr</u>	17
Zdroje.....	18

Úvod

Jmenuji se Eliška Kubínová a již 5 let jsem členem Sboru dobrovolných hasičů SDH Předměstí. Jelikož se zajímám o požární sport, který je rozšířenou aktivitou dětí a mládeže i v okolních vesnicích, chtěla bych svoji práci tuto tematiku přiblížit i těm, kteří se s touto sportovní oblastí ještě neseťkali. Protože v letošním roce nikdo z garantů takové téma nenabízel, nezbývalo mi nic jiného než si práci vymyslet.

Zároveň mě zaujala práce s tématem Vlastní tréninková jednotka, jejímž garantem byl pan učitel Mužík. Spolu jsme hledali cestu jak téma požárního sportu promítnout do absolventské práce.

Cílem mojí práce v části teoretické je seznámení se stručnou historií a základními pravidly požární hry Plamen, která se skládá z několika disciplín a soutěží, určené kategoriím mladších a starších žáků. V praktické části bych si chtěla na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je být trenérem mladých hasičů a připravovat družstvo starších žáků na závod požárnické všestrannosti.

Doufám, že i tato práce může přispět nejenom k rozvoji sportovních dovedností dětí a mládeže, ale i k rozvoji hasičských dovedností, které mohou být uplatněny při zdolávání požáru.

1 Historie požárního sportu v ČR

Počátky požárního sportu v ČR spadají do 2. poloviny 20. století, kdy tehdejší náčelník Hlavní správy požární ochrany ČR Ing. Pavel Stoklásek, přivezl první větší poznatky o požárním sportu ze své cesty do bývalého SSSR, kde tento sport hasiči prováděli již od roku 1937. Pavel Stoklásek se stal u nás jedním ze zakladatelů a velkých propagátorů sportu, jehož cílem je zvyšování obratnosti, rychlosti a fyzické zdatnosti hasičů. Českoslovenští hasiči se poprvé zúčastnili mezinárodní soutěže v požárním sportu v roce 1968 v Leningradě. Reprezentovali nás narychlo secvičení hasiči z Prahy. V tomto prvním mezinárodním klání získali stříbrnou medaili v disciplíně požární útok. V roce 1970 bylo vrcholnými orgány požární ochrany ČSR a SSR rozhodnuto zavést požární sport do výkonu služby všech profesionálních hasičů v bývalé ČSSR a požární sport se stal součástí jejich odborné a fyzické přípravy. Mistrovství ČSSR proběhlo v roce 1971 v Trenčíně, druhé pak v roce 1972 ve Frýdku-Místku. Tím bylo započato s pravidelným každoročním konáním mistrovství ČSSR profesionálních hasičů a jeho pravidelným střídáním na Slovensku a v Česku. Každému mistrovství ČSSR předcházely národní soutěže, ze kterých se nominovalo prvních šest družstev na celostátní soutěž. V tomto období začala systematická práce v této oblasti tělesné přípravy hasičů, což se projevilo i na sportovních výkonech závodníků. Mezi vrcholné období výkonnosti našich závodníků lze zařadit období druhé poloviny 80. let. V té době byl například registrován národní rekord v disciplíně 100 m s překážkami, kterého dosáhl v roce 1989 na mezinárodní soutěži CTIF ve Varšavě Ivan Trojan z Třebíče, časem 16:31 s a tento rekord byl překonán teprve v minulém roce Pavlem Krpcem s časem 15:15 s. Určitá stagnace v oblasti požárního sportu u profesionálních hasičů nastala po roce 1990, kdy bylo rozpuštěno reprezentační družstvo a docházelo k útlumu zapříčiněnému menším zájmem o organizování soutěží v požárním sportu, které přinášely stále složitější problémy v jejich materiálním a finančním zabezpečování. Mnohé hasičské záchranné sbory okresů a podniků se stále více věnovaly dalším sportům a začaly v nich organizovat sportovní soutěže. Na pokles zájmu o tento druh sportovního zápolení měl vliv také rozpad tzv. východního bloku, kde byly do té doby pravidelně organizovány mezinárodní soutěže v požárním sportu a dobré umístění na nich bylo prestižní záležitostí všech zúčastněných států. O stagnaci požárního sportu nelze hovořit u dobrovolných hasičů, kde je tento sport trvale v popředí zájmu členů mnohých jednotek sboru dobrovolných hasičů obcí. Nemalý podíl na této skutečnosti mají občanská sdružení působící na úseku požární ochrany, zejména Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Česká hasičská jednota a Moravská hasičská jednota, kde prvky požárního sportu jsou uplatňovány již ve sportovních soutěžích dětí a mládeže.

V současnosti je možné setkat se s požárním sportem ve všech částech naší republiky.

2 Soutěže a základní pravidla hry Plamen

2.1 Požární útok

Požární útok provádí 7 členů družstva. Družstva mají buď jeden, nebo dva pokusy, přičemž se jim započítává lepší čas. Mladším kategoriím je přiřazen dospělý strojník, u starších družstev je strojníkem jeden člen z družstva. Kategorie mladších má také připevněné savice na požární stříkačku, starší si savice připevňují sami. Jinak je provedení disciplíny stejné.

Po odstartování běží celé družstvo od startovní čáry k základně s nářadím. Členové mají rozděleny úkoly – část má na starost připevnění sacího koše a nasání vody z nádrže, druhá část zapojuje hadice typu B a C na stříkačku, rozdělovač a proudnice. Oba proudaři potom dobíhají k terčům, které musí zdolat nastříkáním potřebného množství vody. Disciplína je ukončena tehdy, jakmile jsou oba proudy úspěšné. Jinak je hodnocena jako nesplněná.

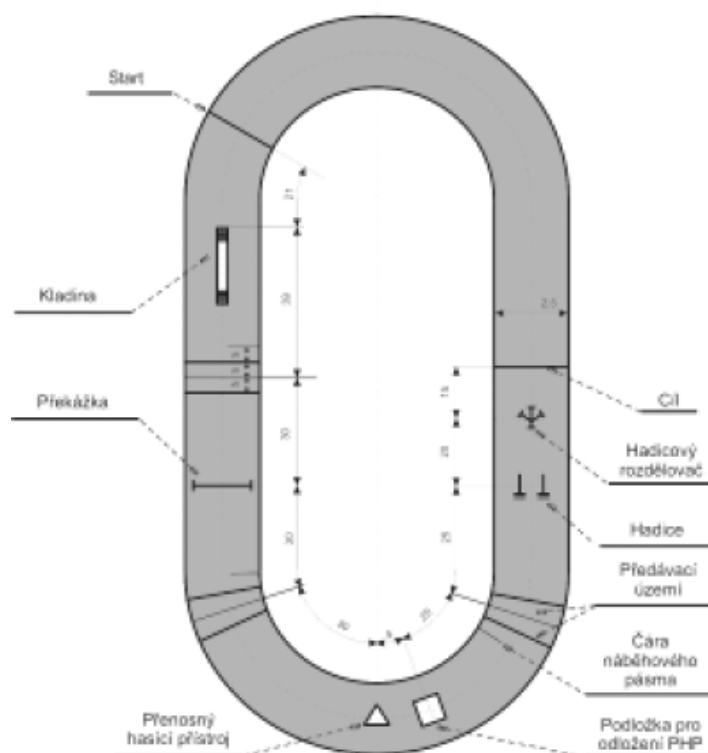
Požární stříkačka

Sestřelení terče

2.2 Štafeta 4x60 metrů

Štafety se účastní 4 členové družstva. Každý z členů zdolává jeden úsek štafety v délce 60 metrů. První člen družstva přebíhá kladinu, druhý zdolává překážku, třetí člen družstva přemísťuje přenosný hasicí přístroj a čtvrtý zapojuje hadice do rozdělovače. Členové družstva si mezi sebou předávají proudnici a člen zakončující disciplínu (zapojování hadic) si ji dá za pásek a vezme dva kotouče štafetových hadic. Po rozvinutí obou kotoučů spojí střední spoj a nechá ho ležet na dráze. Poté koncovku v pravé ruce zapojí do rozdělovače a na zbývající koncovku zapojí proudnici, se kterou proběhne cílem.

Nákres štafety 4x60

zdroj: <http://www.sdhbukovice.cz>

2.3 Štafeta CTIF

Štafetu o celkové délce 400 metrů zdolává devítičlenné družstvo. Každý závodník běží jeden z devíti úseků ve stanoveném pořadí: překonání 2 m vysoké a 1,2 m široké žebříkové stěny se čtyřmi příčkami, volný úsek bez překážek, přenos požární hadice, volný úsek, podběhnutí laťky ve výšce 0,8 m, překonání lehkootletické překážky ve výšce 0,6 m, přemístění přenosného hasičského přístroje o hmotnosti 6 kg, volný běžecký úsek a zapojení hadic (viz Štafeta 4x60 metrů).

2.4 Požární útok CTIF

Družstvo v počtu 9 členů nastoupí před startovní čárou v dvojřadu k hlášení. Členové družstva jsou označeni čísly 1-9, číslo 1 je bílé, 2-5 červené a 6-9 žluté. Číslo jedna má vždy velitel. Ostatní členové družstva mají taková čísla, která jim přidělí vedoucí nebo velitel družstva. Každý soutěžící má zadaný úkol, který plní současně s ostatními. Úkoly jsou zadané tak, aby na sebe navazovaly.

Velitel družstva přivede družstvo do prostoru nástupiště a podá hlášení rozhodčímu číslo 1: „Družstvo SDH (Předměstí, Bystré,...) je nastoupeno k přípravě disciplíny!“. Na pokyn rozhodčího si družstvo připraví nářadí (džberové stříkačky, hadice). Čas pro provedení přípravy je max. 5 min. Po provedené přípravě se družstvo vrátí do dvojřadu v prostoru nástupiště a velitel družstva podává hlášení: „Družstvo SDH (Předměstí, Bystré,...) je nastoupeno k plnění disciplíny!“. Hlavní rozhodčí dá povel: „Proveďte!“.

Nyní velitel družstva velí: „Vpravo v bok, pohov!“ Družstvo stojí směrem ke startovní čáře ve dvojřadu. Velitel družstva dává povel: „Připravte se“ a následně hvízdne na

píšťalku. Čas pro provedení disciplíny se začíná měřit od povelu píšťalkou.

Po signálu ke startu překonává překážky velitel jako první a dobíhá až na značku 65-ti metrů mezi džberové stříkačky. Z tohoto místa velitel pozoruje, jak první skupina stříká džberovou stříkačkou do terčů. Své místo velitel opouští po nastříkání členů 2 a 3. Soutěžící s čísly 2 až 5 v libovolném pořadí za velitelem překonají překážky prvního úseku dráhy k připraveným džberovým stříkačkám na druhém úseku dráhy.

Soutěžící s čísly 6-9 rozvinují hadice na překážkách, resp. přes překážky (skrz ně) v 1. úseku dráhy. Začíná startovní č. 6. Uchopí jednu z položených hadic C, rozvine ji a napojí na pevnou spojku C, která je umístěna na startovní čáře. Při napojování hadice na pevnou spojku musí soutěžící s číslem 6 stát alespoň jednou nohou v soutěžní dráze.

Soutěžící číslo 7 uchopí jednu hadici C, převezme od čísla 6 jednu spojku rozvinuté hadice a rozloží ji přes vodní příkop směrem ke značce 60 m. Přitom musí řádně překonat bariéru vysokou 70 cm. Po rozložení první hadice rozvine druhou hadici, předá číslu 8 jednu koncovku druhé hadice a obě hadice spojí.

Soutěžící číslo 8 uchopí na startu rovněž jednu hadici C, řádně překoná vodní příkop, běží k rozvinuté hadici čísla 7, uchopí koncovku hadice C, hadici rozloží, přitom ji protáhne pod bariérou a překoná se svinutou hadicí C bariéru opět ve výšce 70 cm. Hadice nesmí být přes bariéru přehozena. Po překonání bariéry uchopí protaženou hadici, natáhne ji, rozvine donesenou třetí hadici a spojí ji s hadicí druhou. Jednu spojku třetí hadice předá číslu 9.

Soutěžící s číslem 9 se na startu vyzbrojí jednou hadicí, řádně překoná překážky a běží k rozvinuté hadici čísla 8. Tam uchopí podanou spojku třetí hadice, tuto hadici rozvine a protáhne tunelem. Na konci rozvinuté třetí hadice rozvine svoji čtvrtou hadici a obě hadice (třetí a čtvrtou) spojí.

Soutěžící s číslem 6 po napojení rozvinuté první hadice na pevnou spojku překoná v určeném pořadí překážky až k rozvinuté hadici číslem 9. Zde uchopí spojku čtvrté rozvinuté hadice a rozkládá ji vpravo podél lávky, kterou překoná a běží ke značce 60 m. Rozloženou hadici odloží tak, aby koncovka ležela za ohraničující čarou 59 m. Rozloží-li soutěžící hadici vlevo podél lávky, musí se s hadicí vrátit před lávku a znovu ji překonat tak, aby hadice byla rozložena vpravo. Soutěžící s číslem 6, 7, 8 a 9 po překonání lávky odloží nosiče hadic do bedny, která je umístěna v pravé části dráhy na značce 58 metrů tak, aby žádná část nosiče z této bedny nevyčnívala.

Soutěžící s čísly 2 a 3 po překonání 1. úseku dráhy přiběhnou ke džberové stříkačce na levém okraji závodní dráhy. Číslo 2 uchopí proudnici a postoupí až k lati, která označuje hranici stříkání, přičemž se této latě nesmí dotknout žádnou částí těla ani jí překročit před vlastním nástřikem ani během něho. Číslo 3 uvede v činnost džberovou stříkačku a č. 2 se snaží nastříkat otvorem v terči 5 litrů vody. Akustický a optický signál ohlásí splnění úkolu. Pokud by nebylo možné úkol splnit s množstvím vody ve džberové stříkačce (10 litrů), číslo 3 doplní džb. stříkačku z vedle postavené nádoby s vodou. Nepodaří-li se nastříkat předepsané množství vody a nerozsvítí se tedy optický signál nebo nezazní akustický signál, pokus je neplatný. Výjimku tvoří situace, kdy se soutěžícím s čísly 2, 3 nepodaří tento úkol splnit z důvodu závady materiálu dodaného pořadatelem. Pak se pokus opakuje.

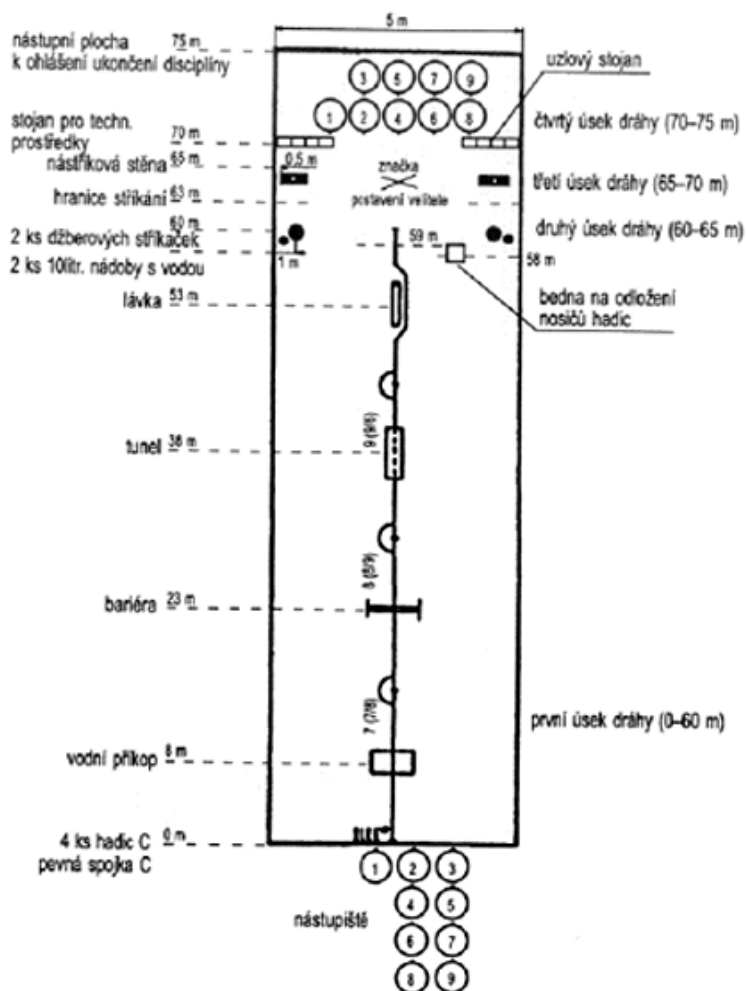
Totéž jako soutěžící s číslem 2 a 3 mají za úkol provést soutěžící s číslem 4 a 5, 4 jako 2 a 5 jako 3, ale se džb. stříkačkou, která je postavena na pravém okraji dráhy. Rozhodčí u technických prostředků má možnost natočit na stojanu vždy 4 z 8 vyobrazení. Před zahájením disciplíny musí dát znamení rukou hlavnímu rozhodčímu o provedené

změně. Soutěžící s číslem 2 až 5 po naplnění terčů běží prostorem mezi nimi až ke stojanu, kde u svého čísla odloží správný technický prostředek k jeho vyobrazení do vyznačeného prostoru pro své číslo tak, že odložený prostředek nesmí tento prostor přesahovat. Po splnění tohoto úkolu se soutěžící odeberou za značku 70 metrů k ukončení disciplíny.

Rozhodčí u uzlového stojanu má možnost před zahájením disciplíny pozměnit 4 obrazce uzlů. Krátce před startem dá rukou znamení o provedení změny. Po oznámení změny již nesmějí být prováděny další změny. Jakmile je hadicové vedení provedeno, soutěžící s čísly 6 až 9 se odeberou na značku 70-ti metrů k uzlovému stojanu. Každý soutěžící musí sám uvázat vyobrazený uzel u svého čísla. Po splnění úkolu se dostaví do prostoru za značkou 70 m k ohlášení ukončení disciplíny. Teprve tehdy, když je celé družstvo nastoupeno do dvojřadu, dá velitel družstva znamení hlavnímu rozhodčímu, že družstvo splnilo všechny úkoly a nastoupilo v plném počtu. Rozhodčí zastaví měření času.

B) Nákres dráhy požárního útoku CTIF

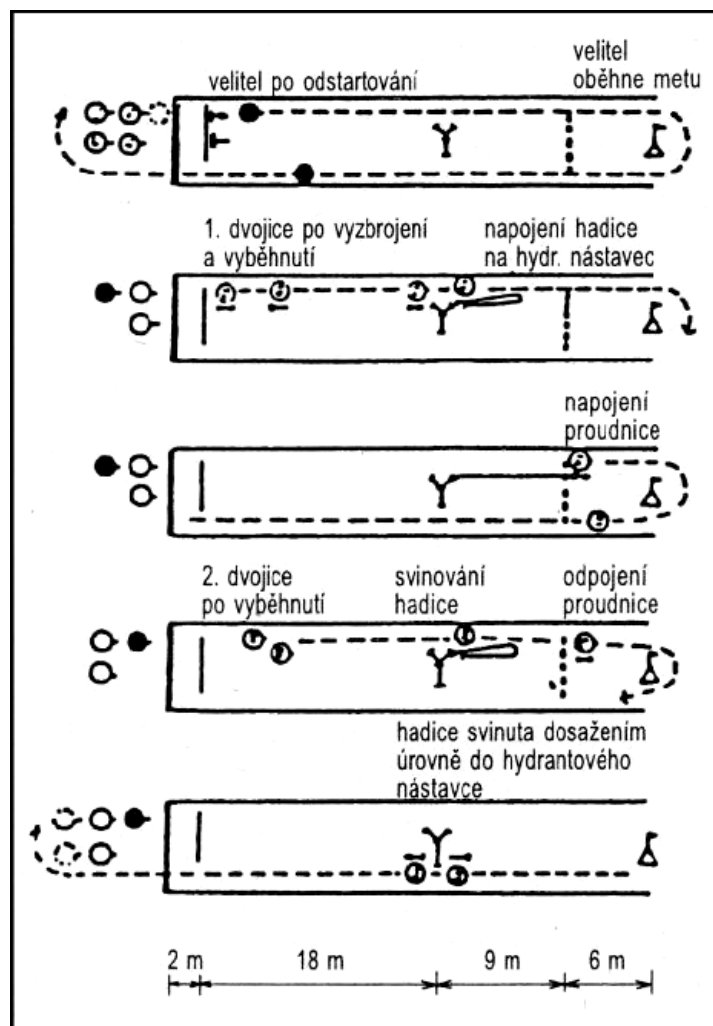

Nákres dráhy požárního útoku CTIF

zdroj: <http://www.sdhbukovice.cz/utokctif.aspx>

2.5 Štafeta požárních dvojic

Každé družstvo může postavit jednu nebo dvě pětičlenné štafety. Velitel, který pouze obíhá dráhu, může být u obou štafet jeden. První dvojice na dráze zapojuje hadici na hydrant a proudnici. Následná dvojice poté naopak hadici odpojuje, smotává a odnáší do cíle.

Nákres štafety požárních dvojic

zdroj: www.multiweb.cz

2.6 Závod požárnické všestrannosti

Z jednoho družstva mohou být postaveny dvě pětičlenné hlídky. Cílem disciplíny je získávat a upevňovat všestrannou sportovní zdatnost soutěžích a zároveň zvyšovat jejich znalosti v oblasti požární ochrany. Jednotlivé hlídky na trati (mladší cca 2 km, starší cca 3 km) navštěvují šest stanovišť, na kterých plní úkoly. Jedná se o střelbu ze vzduchovky, základy topografie, uzlování, základy první pomoci, požární ochranu a překonání překážky po vodorovném laně. Za nesplněný úkol se přičítají trestné body k čistému času strávenému na trati.

3 Vlastní tréninková jednotka

3.1 Příprava na závod požárnické všestrannosti

Před samotným tréninkem jsem podle vzoru pana učitele vypracovala svoji vlastní přípravu (viz níže). Trénink se uskutečnil 12. října, a protože jsme v tento den neměli všechny potřebné pomůcky, pokračovali jsme i 13. října 2012. Jeden z vedoucích SDH Předměstí Stanislav Bačovský mi přidělil pětičlennou skupinku z kategorie starších žáků (věk od 10 do 14 let).

Příprava na závod požárnické všestrannosti

Datum: 12. 10. 2012 a 13. 10. 2012

Počet žáků: 5

Pomůcky: vzduchová puška, diabolky, lano, lano na uzlování, směrnice hry plamen, trojcípý šátek

Čas: 2h 10min

ÚČ	- nástup, seznámení s VJ, organizace, motivace	
RČ	- rozběhání	
PČ	- protažení svalů, rozhýbání kloubů + 10 kliků, 20 dřepů	
HČ	<u>střelba</u> 1. vysvětlení teorie 2. střelba v leže - vyzkoušení střelby na obě oči - sestřelení 3 špalíčků	00:25
	<u>lezení po laně</u> 1. „lenochod“ - překonání vymezené vzdálenosti (4m) 2. ručkování -překonání vymezené vzdálenosti (4m)	00:20
	<u>topografie</u> 1. procvičení topografických značek - přiřadit název k obrázku - přiřadit obrázek k názvu 2. zorientování mapy pomocí buzoly - určení S, J, V, Z 3. určení azimutů určených objektů	00:25
	<u>uzlování</u> 1. vyzkoušení si všech uzlů	00:15

	2. losování - každý si vylosuje uzel, který následně předvede <u>základy první pomoci</u> 1. obvaz zraněného kolena trojcípým šátkem - provádějí tři určené žáci, jeden „zraněný“ jeden ošetřující, ošetřující a zbývající žák po ošetření přenáší zraněného 2. ošetření poraněné horní končetiny - prováděno ve dvojici po zavázání horní končetiny provede ošetřující zraněného tzv. živou berlou <u>požární ochrana</u> 1. každý žák si vylosuje jeden obrázek a následně k němu určí jeden vhodný a jeden nevhodný hasební prostředek	00:25
		00:20
ZČ	- uvolnění, dotazníkové šetření - zhodnocení výkonů	

3.2 Trénink

Trénink 12. října začal podle přípravy nástupem a následnou rozcvičkou. Po rozcvičce jsme se přesunuli ke stanovišti, kde se trénovala střelba. Protože všichni členové družstva již byli obeznámeni s teorií střelby a měli už možnost vyzkoušet si střelbu dříve, skončili jsme s tréninkem střelby asi za dvacet minut. Protože vzduchovky mohou být nebezpečné zbraně, požádala jsem svého tátu, aby dohlížel na bezpečnou manipulaci s nimi.

Jelikož první den nebylo k dispozici lano, tuto část přípravy jsme odložili na den další a začali jsme s nácvikem topografie. Vedoucí našeho kroužku mi zapůjčil směrnice hry Plamen, ve kterých byly uvedené ty topografické značky, které bylo potřeba se naučit. Poněvadž všichni členové družstva už tento závod dříve běželi, stačilo značky připomenout. K jejich zopakování jsem zvolila metodu přiřazování názvu k topografické značce. S tréninkem této disciplíny jsme skončili během patnácti minut. Poté si všichni žáci vyzkoušeli zorientování mapy podle buzoly a ten, kterému to šlo nejlépe, dostal tento úkol i pro závod. Protože jsem měla na starost skupinku starších žáků, musela jsem s nimi ještě natrénovat úkol, který mladší žáci při závodě neplní, a to určení azimutu různých orientačních bodů. Ten žák, kterému se tento úkol dařil nejlépe, ho potom měl plnit i při závodě.

Po skončení této části tréninku jsme se přesunuli k uzlování. Každý člen družstva si vyzkoušel všechny uzly. Někteří stačilo zkusit každý uzel dvakrát, někteří měli s různými uzly problémy. Vázali jsme uzel tesařský, lodní, úvaz na proudnici, plochou spojku a zkracovačku. S tímto tréninkem jsme skončili podle přípravy do patnácti minut.

Neboť jsme první den neměli k dispozici ani trojcípý šátek, přesunuli jsme i tuto disciplínu na den druhý a začali jsme s tréninkem požární ochrany. V tomto úkolu jde o to, aby si každý vylosoval prostředí, ve kterém hoří různé látky, a správně určil, který hasicí

přístroj je pro tuto situaci vhodný a který naopak nevhodný. Př: Elektrický rozvaděč pod proudem, vhodný php práškový a nevhodný php vodní. Tímto úkolem náš trénink skončil.

Trénink 13. října pokračoval nácvikem zdravovědy a překonáváním vodorovného lana, se kterým jsme skončili během patnácti minut. V tento den mi zároveň bylo oznámeno, že členka naší skupinky onemocněla a že budu muset běžet závod místo ní, do čehož se mi moc nechtělo, ale protože by kvůli mně nemohli běžet další čtyři členové našeho kroužku, rozhodla jsem se, že s nimi závod poběžím. Pokračovali jsme tedy v nácviku zdravovědy. Zvolili jsme nejlehčího člena naší hlídky a já jsem si zopakovala ošetření kolene. Společně s další členkou družstva jsme potom trénovaly přenášení ošetřovaného. Poté jsme určili členku, která měla na starosti zafixování zlomené ruky pomocí trojcípého šátku. Následně musela ošetřovaného provést správným způsobem trasou dlouhou 20 m, s čímž jsme skončili do dvaceti minut.

Na konec našeho tréninku jsme zkoušeli překonávání vodorovného lana. Všichni tento úkol úspěšně zvládli. Tímto jsme uskutečnili přípravu na závod požárnícké všestrannosti a těšili jsme se na 20. října.

3.3 Vlastní závod

Závod v délce 3 kilometrů se konal 20. 10. 2012 v Rozhraní. Na střelbě se nám moc nedařilo a obdrželi jsme zde 7 trestných bodů. Následovalo uzlování, kde jsme bohužel dostali další 3 trestné body za jeden nesprávně uvázaný uzel. Po uzlování následoval 400 m dlouhý prudký kopec, do kterého jsme si navzájem pomáhali, protože někteří členové hlídky s ním měli problém. Po zdolání kopce jsme doběhli ke stanovišti se základy topografie. Všechny úkoly (pojmenování topografických značek, zorientování mapy, určení azimutu) jsme splnili úspěšně bez trestných bodů. Po tomto úkolu následoval dlouhý běžecký úsek. Jakmile jsme doběhli k dalšímu stanovišti, které se věnovalo požární ochraně, byli jsme opět úspěšní a nedostali jsme žádné trestné body. Následovala disciplína základy první pomoci, kde jsme úspěšně splnili praktickou i teoretickou část a nebyli jsme ohodnoceni žádnými trestnými body. Už nám zbývala jen disciplína překonání vodorovně zavěšeného lana, kde už bohužel tři členové hlídky neměli dost síly a nedokázali lano překonat. Na tomto stanovišti jsme tedy získali dalších 9 trestných bodů a běželi jsme do cíle.

Skončili jsme na 30. místě, což nebylo zrovna dobrým výsledkem. Myslím si ale, že i přes některé neúspěchy si všichni závodníci závod užili a těší se na další ročník.

3.4 Vlastní zhodnocení

V roli trenéra mladých hasičů jsem se cítila dobře. Mohla jsem se totiž s mladšími hasiči, kteří do SDH nedocházejí tak dlouho jako já, podělit o své zkušenosti a poradit jim v drobných chybách, které při tréninku dělali. Také jsem jim mohla poradit s nejrůznějšími „zlepšováky“ (uzlování, požární ochrana), které při závodech já sama využívám. Uvědomila jsem si, jak je pro vedoucího důležitá dokonalá znalost tématu v teorii i v praxi.

Za pozitivní považuji i přístup členů ke mně v roli vedoucího. Všichni členové hlídky (4 děvčata a 1 chlapec) mě respektovali a ochotně plnili mé pokyny. Doufám, že ocenili i to, že jsem se s nimi aktivně účastnila veškeré přípravy i vlastního závodu.

Jako nedostatek považuji nedostatečnou fyzickou zdatnost členů nejenom mojí hlídky, ale i dalších členů SDH, která se bohužel projevila až při samotném závodě. Doporučila bych proto při trénincích dbát nejenom na znalosti a dovednosti, ale i na fyzickou přípravu. Nemuseli bychom absolvovat na hřišti jenom tzv. rozběhání, ale mohli bychom zařadit i přespolní běh v rozsahu jednoho až dvou kilometrů, případně posilovací cviky.

Za svůj nedostatek pak považuji fakt, že jsem si neověřila předem materiálové zabezpečení tréninku (v přístřešku na hřišti, kde se ukládají hasičské pomůcky, chybělo lano a trojcípý šátek). I z tohoto důvodu se trénink prodloužil na dva dny. Na druhou stranu to bylo jistou výhodou, neboť jsme na trénink měli více času.

Děkuji vedoucím Stanislavu Bačovskému a Františku Vaverkovi za to, že mi umožnili vyzkoušet si trenérskou činnost a že mi svěřili přípravu na důležitý závod hasičské sezóny.

4 Dotazníkové šetření

4.1 Vytvoření dotazníku

Dotazník jsem vytvářela spolu s přípravou na tréninkovou jednotku v říjnu 2012.

Vlastní dotazník:

Jmenuji se Eliška Kubínová a jsem žákem 9. ročníku ZŠ Bystře. Tento dotazník je zcela **anonymní** a veškeré údaje, které vyplníte, budou použity pouze pro účely osobního výzkumného projektu v rámci vypracování mé absolventské práce.

Za vyplnění tohoto dotazníku děkuji.

---

*Vámi zvolené odpovědi **zakroužkujte**, případně odpovědi **vypište**.*

1. **Pohlaví:** a) muž b) žena

2. **Věk:** ..... let

3. **Máš v rodině nějakého dobrovolného nebo profesionálního hasiče?**

a) ANO b) NE

Pokud ANO, vypiš koho:

.....

4. **Máš v plánu stát se dobrovolným nebo profesionálním hasičem?**

a) ANO b) NE

5. **Jaká část výuky se ti líbila nejvíce?**

a) střelba b) lezení po laně c) uzlování d) PO e) zdravotní péče f) topografie

6. **Jaká část výuky se ti naopak líbila nejméně?**

a) střelba b) lezení po laně c) uzlování d) PO e) zdravotní péče f) topografie

7. **Myslíš si, že tě dnešní trénink dostatečně připravil na závod?**

a) ANO b) NE

8. **Odhadni, jak se na soutěži umístíte:** .....

9. **Ohodnot', prosím, moje vedení známkou od 1 do 5-ti (jako ve škole):** .....

4.2 Provedení dotazníkového šetření

Realizace této části se oproti mému původnímu plánu nezdařila. Dotazník jsem chtěla rozdat bezprostředně po ukončení tréninku, což se mi nepodařilo, jelikož začalo silně pršet a všichni spěchali domů. Po vlastním závodě jsem z rodinných důvodů odjížděla dříve a nestihla jsem dotazníky rozdat. V mém plánu bylo proto rozdat dotazníky na výroční schůzi, která se však v prosinci 2012 nekonala. Proto jsem dotazníky rozdala až v květnu 2013, kdy jsme se opět setkali při přípravě na jarní závody.

4.3 Vyhodnocení dotazníků

Dotazníky vyplňovali 1 chlapec a 4 dívky ve věku 10, 12, 12,14 a 14 let.

Na otázku *Máš v rodině nějakého dobrovolného nebo profesionálního hasiče?* odpověděli všichni kladně. Čtyři z nich uvedli otce, jeden strýce a jeden bratra.

Na otázku *Máš v plánu stát se dobrovolným nebo profesionálním hasičem, až dosáhneš plnoletosti?* odpověděli čtyři dotazovaní kladně a jeden záporně.

Na otázku *Jaká část výuky se ti líbila nejvíce?* odpověděli: střelba – 4, lezení po laně – 1.

Na otázku *Jaká část výuky se ti naopak líbila nejméně?* odpověděli: lezení po laně – 2, zdravotvěda – 1, uzlování – 1 a PO (požární ochrana) – 1.

Na otázku *Myslíš, že tě trénink dostatečně připravil na závod?* všichni odpověděli kladně.

Otázku 8 jsem vzhledem k okolnostem vyplňování vynechala, neboť dotazníky byly rozdány až po závodě.

Na poslední bod dotazníku *Ohodnot', prosím, moje vedení známkou od 1 do 5 (jako ve škole)* všichni uvedli známku 1.

Shrnutí: Z rozboru dotazníků vyplývá, že můžu být se svým působením v roli trenéra spokojená. Potěšilo mě také to, že většina členů družstva má v plánu být v budoucnosti dobrovolným hasičem. Nejvíce oblíbenou disciplínou je střelba a naopak disciplínou nejméně oblíbenou je zdolávání vodorovně zavěšeného lana. Z dotazníku také vyplývá, že členové družstva mají v rodině dobrovolné nebo profesionální hasiče, což je podle mě velmi dobře, protože i dobrovolný hasič je při zásahu potřebný a někdy se na místo zásahu dostává rychleji než hasiči profesionální. Dále mě také velmi potěšily odpovědi na poslední otázku, kde mě všichni oznámkovali jedničkou.

5 Závěr

Při vypracování své absolventské práce jsem si vyzkoušela roli vedoucího, která mě velmi bavila a při které jsme zjistila, jak náročná tato role je. Více než vypracování práce teoretické, kde jsem čerpala informace z vlastních znalostí, ze směrnic hry Plamen i z dalších internetových zdrojů, mě bavila část praktická, protože většina družstva se mnou v průběhu tréninku výborně spolupracovala. K dobré atmosféře přispělo i to, že se všichni dobře známe a jsme kamarádi. Původně jsem předpokládala, že svoji práci doplním i vlastními fotografiemi z tréninků i závodu. Nepříznivé počasí a skutečnost, že jsem závod sama musela absolvovat místo nemocné členky družstva, mi tento záměr nedovolily uskutečnit.

Jsem ráda, že jsem si toto téma vybrala, neboť tomuto tématu rozumím, baví mě a ráda bych se i nadále podílela na tréninku mladých hasičů.

Existence a dobrá připravenost dobrovolných hasičů je důležitá zejména v menších vesnicích, jako je ta naše, protože časová dostupnost jednotek profesionálních sborů je delší ve srovnání s městy. Členové jednotek dobrovolných sborů se většinou dostavují k požárům jako první a často při likvidaci požáru díky včasnému dostavení sehrávají hlavní roli. Dobrovolní hasiči také zasahují při povodních a dalších živelných pohromách.

Je proto velmi dobře, že se dobrovolní hasiči vedle vlastní přípravy věnují i práci s dětmi a mládeží a vychovávají si tak své nástupce. Důležitou a oblíbenou aktivitou je právě hra Plamen, jejímž prostřednictvím si mladí hasiči zábavnou formou osvojují řadu odborných znalostí a dovedností. Zvyšování fyzické kondice při přípravě i soutěžích rozhodně prospívá každému z nás.

Závěrem bych ještě jednou chtěla poděkovat mému garantovi, vedoucím SDH Předměstí i skupině mladých hasičů, kterou jsem vedla.

Zdroje

<http://sdh-bobrovniky.webnode.cz/>

<http://hasicislup.wbs.cz/>

<http://cs.wikipedia.org>

<http://pozarnisport.ic.cz/>

<http://www.sdhbukovice.cz/>

Směrnice hry Plamen

Fotografie str. 6, autor: Eliška Kubínová